

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile nefrancate nu
se primesc. Manuscripte
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Duka Nachf.
Max. Augenthaler & Emerico Lesner.
Helmrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Maroyl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colônă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagină a 8 a o
seriă 10 or. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. séu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 164.

Brașov, Luni-Marti 28 Iulie (9 August).

1898.

Un atentat odios.

Dacă visita regelui Carol la Petersburg a fost undeva puțin băgată în seamă, apoi acesta de sigur că nu s'a întâmplat în Ungaria și mai ales nu la noi în Ardeal.

Cei drept diarele oficiose unguresci au vorbit puțin de ea, séu mai bine și au evitat înadins de a discuta urmările ei posibile, fiindcă nu le da mâna să vorbească despre ea așa cum simțiau, căci atunci s'ar fi deochiat amicitia nouă de nouă ce au încheiat-o ministrul de externe austro-ungar Goluchowski cu contele Muraviev și care, se asigură, țin-tesce tocmai la susținerea păcii și la ocrotirea independenței statelor mici creștine din Orientul Europei.

Tocmai acum organul de frunte al guvernului unguresc răspunde foilor rusesci — cari dau să se înțelgă, că amintita vizită a Regelui României este un izvor de neleniștire pentru vecinii Rusiei — că nici pomenire nu pôte fi de o neliniștire în ce privesce pe Austro-Ungaria, fiind că există încrederea în înțelpciunea și lealitatea politică a regelui Carol și există mai pe sus de toate înțelegerea între Rusia și Austro-Ungaria, despre care am vorbit, și că prin urmare pentru susținerea ordinii în Balcani este chiămată Rusia și Austro-Ungaria.

Nu cu aceeași precauțiune scriu însă foile maghiare, cari nu pörtă timbrul oficiosității, ér cele ce se numesc a fi mai opozante și mai independente, nu se sfiesc chiar a o da pe cörda cea vechiă și a reimprospeta totă impetuositatea urei ce s'a aședat ca un precipitat veninos din vremuri vechi pe fundul inimei maghiarizatorilor romano-fagi.

Numai erî alaltăeri ceteam în diarul „Magyarország“ nisce espectoratiuni puțin politice și și mai puțin politicoșe ale acestui spirit de ură, care se sfirșiau cu cuvintele:

„Ai grije, frate Maghiare, căci e aproape sigur, că pe pielea ta se bea acum la Petersburg“.

Asemeni cuvinte nu rămân fără efect asupra masselor cetitorilor crescuți sistematic în acel spirit, care urăsc, suspiciônază, condamnă și respinge tot, pe nevădute și fără de a cerceta mai de aproape ceea-ce i-se înfățișază de cătră agitatorii și sumuțătorii așa dișei opinii publice maghiare, ca fiind periculos pentru neamul unguresc și pentru planurile și scopurile sale utopice de asimilare și de predominatiune.

N'au rămas acele cuvinte fără efect, mai ales fiindcă erau scrise de organul vestitului Nicolea Bartha, care odinodră — sunt două-deci de ani de atunci — stătea împreună cu Gabriel Ugron în fruntea acelu plot ungaro-secuiesc, care în ascuns pregătise formarea unei legiuni de vre-o 4—5000 de Sécui, căruia i-se dăduse misiunea de cătră comitetul revoluționar, de a trece dela frontiera secuiescă din Ardeal în România și de-a dărîma acolo drumurile de fier toate podurile, și de-a amenința astfel dela spate armata de operațiune ruso-română, tăindu-i linia de retragere — toate pentru a veni în ajutor Turcului.

Totul era bine pregătit cu concursul lui Klapka și a banilor englezesci; vr'o 5000 de puscă au fost expedate ca marfă de contra-bandă în Secuime, și fostul locotenent colonel de honveđi Horvath le aștepta la Kezdi-Oșorhei. Planul era foarte îndrăsnit. Sosiseră deja și fesurile turcesci, cari aveau să fiă purtate ca semn distinctiv de cătră ceta complotiștilor răsvrătorii. În patru-deci și opt de ore voiau să ajungă peste munți la Galați și de aici să dărîme podurile de pontone de peste Dunăre, cari, firesce, aveau mare însemnătate strategică. De nu se descoperea planul de cătră guvernul român, și de nu se adresa acesta de

cu vreme la ministeriul de externe din Viena, — care a telegrafat la Peșta, de unde s'a dat ordin să se confiscă armele ce sosiseră sub declarațiunea de „fragmente de mașină“ — „puicu“ l secuesc, cum se numea pe atunci, era să se săvârșescă și aveam să vedem intrând peste granița noastră cazaci rusesci și călărăși români, cari ar fi dat pôte o lecție neașteptată Sécuilor, cari erau gata să năvălescă în România.

Și atunci, ca și acum, era înțelegere între guvernul austro-ungar și rusesc. Ba ministrul de externe contele Andrassy își manifestase prietinia lui cu Gorciacoff în așa măsură încât, de sigur pentru susținerea ordinii în Orient și a integrității statelor balcanice, se învoise încă cu un an înainte, cu el și cu răposatul Bismarck, la Reichstadt ca să se retrocedeze Rusiei Basarabia.

Dér politica oficială „n'a putut“ nică atunci, cum „nu pôte“ nică acum, să împiedece isbucnirea simțului public ungaro-secuiesc de ură contra României.

De aceea bănelile și frasele ațîțătoare, ca cele citate din „Magyarország“ vor avé efectele lor asupra masselor maghiare; ear presemnele urite au și început să se arete și încă în cea mai mare apropiere de noi.

La băile dela Vâlcele, (Előpatlak) tot între Sécui, visita regală română la Petersburg a redeșteptat spiritul complotist din 1877 și acesta s'a manifestat dișele aceste, cu ocașiunea unei benchetuirii „unitare naționale“ ungaro-secuiesci, în restaurantul cel mai de frunte de acolo, printr'un atentat murdar și sălbatic săvârșit asupra portretului Regelui Carol al României.

Adunați la un chef cu lăutari, înfierbentați de vin și de sunetele ciardașului, o ceta de ungaro-sécui, n'a sciut să și vers focul urei în contra României și a regelui ei —

care după asigurarea fôiei Sécuiului Bartha, numai „pe pielea Maghiarului“ a putut să cionescă paharul cu Tarul Nicolae, altfel, decât luând jos de pe părete portretul Regelui Carol, ce de două-deci de ani și mai bine împodobescă alături cu portretul monarhului nostru sala acelu restaurant, rupându'l bucăți și aruncându'l apoi în vale.

Faptul e autentic, căci ni-se relatează de cătră doi onorabili cetățeni din România, cari petrec acolo ca oșpeți.

Aceștia au dreptate, când dic, că atentatul e grav. Și este grav nu atât, pentru-că s'au aflat unul séu mai mulți fanatici nebuni, cari l'au săvârșit în circumstanțele date, ci mai mult pentru-că acest atentat asupra portretului regelui Carol, — care înainte c'un an era aclamat cu cea mai mare vioiciune de poporațiunea Budapestei, când cu visita sa de acolo — denotă în modul cel mai elocuent starea sufletescă, în care se găsește poporațiunea maghiară dela noi față cu regatul vecin și „amic“ român.

Nu scim ce va dișe la acestea „Pester Lloyd“, care asigură tocmai acum, că toastul Regelui Carol dela Petersburg „le-a plăcut foarte mult celor din Austro-Ungaria“. Nu va face cum va tot ca la 1877, luând în apărare pe atentatori, pe motivul, că fapta lor nu isvoresce, decât din îngrijirea lor cea prea mare și zelosă pentru „pielea Maghiarului“?

De sigur, că acel diar, care găsește tot-deuna scuse pentru toate nebuniile și sălbătăciile simțului național maghiar, va dișe — decât în genere îi va plăcé să ia notiță despre eroismul ungaro-secuiesc dela Előpatlak, că a fost numai un incident netrebnic de natură cu totul particulară.

Noi însă și, credem, că cu noi și frații noștri din România, vortrebui să privescă cu alți ochi la acea

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

(3)

Colonelul, Baron Ursu David de Margina la Solferino și Lissa.

Conferință ținută de Colonelul austro-ungar Francisc Rieger în cercul militar din Sibiu și Brașov, la 2 Ianuarie și 20 Februarie 1898.

— Continuare. —

Acastă întâmplare, pare că avú o mare înfruire și asupra vieții private a acestui bărbat însemnat, căci îi înlesni realizarea dorinței intime a inimei sale. La 1 Ianuarie 1860 contractă el căsătoria cu d-șora Laura Schneider. Dér, de această fericire conjugală nu se bucură el mult, căci după 10 luni îi muri tinera consortă, chiar în momentul când deveni mamă, și cu densa muri și frageda-i odraslă, încât baronul Ursu ér se vedu singur pe această lume. El se dedică éraš și cu trup și suflet carierei sale militare.

La 1 Februarie 1860 majorul br. Ursu fu mutat în rgmt. 64, așa că de fapt el nu aparținú rgmtului 52, decât 8 luni și 26 zile, și totuși lăsă istoriei acestui corp o pagină atât de strălucită. Dacă ne mai gândim, că densul, la 24 Iunie 1850, în diua bătăliei dela Solferino, nu era decât numai de 49 zile în regiment, apoi trebuie să ne mire, cât de iute putu el să se familiari-

zeze cu noule împrejurări, să și câștige pe noii săi inferiori așa-fel, ca în momentul critic să-i aibă absolutamente în mână, și în regiment chiar să și creeze o deosebită stimă și însemnătate. Fără acestea n'ar fi fost cu putință, ca să tragă după sine batalionul séu și companiile din alt batalion, pentru a face apărarea Medolei cu atata energie și resignatiune, o apărare, în care cu deplină consciință jertfi 4/5 din oficeri și trupă, însă tot în neștrămutată-i convicțiune dela început, că trupele, pe cari baronul Ursu le păzi cu avangposturi: se vor întrece a exploata această jertfă, a trage folose abundente dintr'ênsa!

Nu e mirare, că excelentul oficer fu înaintat așa repede, 20 Noemvre 1861, la gradul de locotenent-colonel, în acest grad numit chiar comandant de rgmt și fu înaintat, la alegere, la gradul de colonel pe diua de 29 Octomvre 1863. Cu atât mai surprindătoare fu scirea, că cavalerul Teresian din 1859, se retrase la pensie. În etatea de 49 ani, reformat ca infirm, părăsește el armata activă după-ce servise 30 de ani și 6 luni, făcuse 3 campanii, luând parte la 8 lupte și bătălii, și câștigându-și 3 ordine ca distincțiune.

Însă inima sa de adevărat soldat, zelul séu pentru cauza înălțatului séu Suveran, nu-l lăsără mult în pace, și pe când în primăvara anului 1866 sgomotul resbelului cutreera țera, baronul Ursu solicită o comandă

și o obținú. La 20 Aprilie fu numit comandant al insulei întărite Lissa.

În ultimele zile ale lunii Aprilie, colonelul br. Ursu sosi la postul seu pe insulă. Acăsta, precum se scie, este situată cam la vest de archipelagul Dalmatin, ca și un turn de apărare în mijlocul unui zid. Posesiunea acestei insule asigură séu periclitază cösta Dalmatină și insulele, după cum va fi ea ocupată de amic séu de inamic. În direcțiunea vest-estică ea se întinde 15 și în sud-nordică 7 1/2 chilom. și este mai peste tot acoperită de ramurile delului Humberg. Aceștia se ridică aproape de cösta vestică la înălțimea de 592 m. și se înclină repede spre Vest și Sud, ér spre Ost și Nord treptat ca nisce terase spre mare, formând cu țermii săi ripoși 2 băi (sinuri, golfuri) mai mari și mai multe altele mai mici. Una dintre terase este de-o întindere deosebită, se chiamă Campo grande și cuprinde 1/3 parte sud-estică a insulei. Spre Nord ea se termină între cötunele (satele) Andrea și St. Cosmo, ca ripă foarte repede spre portul principal St. Giorgio, lăsând jos la marginea mării un spațiu îngust pentru localitățile Lissa și Kut. Tot așa de îngust spațiu se găsește și la țermul de Vest, unde este situat satul Comisa pe piciorul ripoș al delului Hum, care într'un cerc încinge marele port Comisa.

(Va urma).

executare a portretului Regelui Carol, într-o localitate de baie, care este cercetată în cea mai mare parte de oșpeți din România, cari pentru banii lor scumpi ar fi în drept să pretindă să nu fi insultați și loviți în sentimentele lor cele mai deicate, de cătră cei ce trag folos dela ei.

Multe, prea de tot multe ne constrîng, dîcem, a judeca asemeni aparițiunii mai serioși și mai aspru.

Cei din România mai au în cazul de față un motiv special de gîndire. Sécuii dela noi, în mijlocul căroră se tratăză ast-fel cu portretul Regelui Carol au o vorbă a lor mult însemnătoare: „Ce ar fi de noi“, dîc ei „cu tot ajutorul, ce ni-l dă guvernul din Budapesta, decă n'ar exista România cu francii și cu napoleonii ei?“

Eată o materie, asupra căreia pôte cugeta mult și serios guvernul român de ađi în legătură cu buna prietenie, ce o susține cu monarchia noastră. Credem, că și pentru vađa țării și a guvernului și pentru interesele de bună vecinătate și de bune raporturi cu statul ungar, cei ce stau ađi la cărma României ar trebui să aibă un cuvînt de dîs d-lui Goluchowski cel puțin față cu nisce întemplări ca cea de care vorbim.

Doi oșpeți, Români cu poziția din regatul vecin, cari petrec la băile din Vâlcele (Előpatak) ne adresăză următoarea scrisore asupra căreia atragem luarea aminte a publicului nostru cetitor:

Vâlcele (Előpatak), 25 Iulie st. v. 1898.

Domnule Redactor!

Vă rugăm să binevoiți a publica în stimatul D-vostre dîr „Gazeta Transilvaniei“ următoarele rënduri, relativ la distrugerea (ruperea) portretului Maj. Sale Regelui României la băile dela Előpatak. Eță cele întemplate:

În sêra dîlei de 19 (31) Iulie (Duminecă) s'a dat la băile Előpatak obicnuitul bal numit „Anna-Ball“. La sfîrșitul balului, după ora 12 din noapte, un grup de oșpeți unguri s'au dus în sala restaurantului Mora împreună cu muzicanții, unde au benchetuit până la dîua.

Dimineța s'a observat, că lipsesce portretul Maj. Sale Regelui României din restaurantul Mora, unde de mulți ani împodobea părății acelu restaurant, împreună cu portretul Maj. Sale Reginei și alături de portretele Majestăților Lor Impăratului și Impărătesei Franz Iosef și Elisabeta.

Noi oșpeții din România și de aici, fôrte indignați de lipsa portretului, am cercetat și am aflat, că unul dintre acei Unguri, cari au benchetuit în sunetul ciardașului în acea noapte, o porodită de vandal ticălos și desmătat, a rupt în bucăți portretul M. S. Regelui României și apoi a eșit afară și rama a aruncat-o în vale, în apropiere de acel restaurant, unde s'a găsit a doua dî dimineța.

Vă denunțăm această gravă insultă din partea Ungurilor de aici în contra Suveranului României și decî și în contra regatului român și vă rugăm a da faptul publicității.

Mulțămindu vă prin anticipație, vă rugăm să primiți etc. etc.

Doi oșpeți din România.

Visita Regelui Carol la Petersburg.

(Voci ale pressei.)

„Pester Lloyd“ de Sămbătă publică următorul articol:

Visita regelui României la Petersburg dă ansă foilor rusesci la astfel de enunțări, cari nu sună tocmai prietinesce pentru Austro-Ungaria. Drept aceea nici nu putem să lăsăm fără nici o observare aceste enunțări. Visita e prezentată ca un triumf al diplomației rusesci, ceea ce nu-i vorbă, se pôte concede; însă în același timp

e prezentată și ca un isvor de îngrijire pentru vecinii Rusiei, ceea-ce noi tragem cu hotărîre la îndoială. „Novosti“ mai adaugă, că această neliniște e mai mare, de cum s'ar fi putut aștepta cineva. Din parte-ne putem asigura fôia rusescă, că asemenea neliniște nu există. Cel puțin pentru vecinii austro-ungari ai Rusiei credem, că o putem dîce această cu tótă siguranța, și această se pôte dîce în același chip și de vecinii din imperiul german.

Increderea noastră în înțelepciunea și lealitatea politică a regelui Carol ar sta pe base fôrte slabe, decă un moment numai am puté să ne îngrijim, că scurta petrecere în Petersburg a regelui Carol va aduce îndată o schimbare, sêu chiar o inversiune a tuturor principiilor, așa dîcînd a întregii sale vieți politice. Regele Carol nu este unul din acele caractere șovăitoare, dela care ne-am puté aștepta la așa ceva, visita sa în Petersburg a fost o urmare naturală a politicii sale pacifice, care tinde la raporturi de prietenie cu toți vecinii săi, și noi avem tot atât de puțină cauză să ne neliniștim, ca și cei din Petersburg, când cu repetitele visite dela Ischl, Viena și Budapesta ale Suveranului român. Noi n'avem decăt să ne alăturăm la părerea, ce a exprimat-o corespondentul din Petersburg al unui dîr berlinez în laconicele cuvinte: „Politica românescă e în bune mâni și direcțiunea ei e pe an de dîle indicată“. Cu atăt mai puțină cauză am puté avé de a interpreta visita din Petersburg a regelui Carol altmintrelea, decăt în sens amical și favorabil păcii; cu atăt mai puțin, repetăm, cu cât bine ne este cunoscut, că părerea diplomatică despre „comunitatea de vederi și principii“, precum și „despre deplina solidaritate“ a scopurilor Rusiei și Austro-Ungariei, căreia în mod sərbătorec i-a dat expresiune împăratul Nicolae în anul trecut pe timpul visitei monarchului nostru, mai predomină încă și ađi în Petersburg.

Chiar aparițiunea principelui Ferdinand în Petersburg, care ar fi putut da ansă în măsură mai mare la combinații politice, am luat-o cu totul indiferent la cunoștință, pentru-că nici măcar un moment n'am stat la îndoială, că sfaturile, ce i-s'au dat în Petersburg acestui domnitor, care cam are lipsă să fi sfătuit, vor culmina tocmai în sensul păcii și al conservării statului quo.

Mai trebuie să adăugăm, că după vederile noastre, afirmațiunea foilor rusesci și permiterea tuturor consecențelor lor, că adevăc presa din Viena și Budapesta însoțescă visele de poliție ale principilor din Balcani cu comentarii pizmașe și rătăcioșe, nu e nici decăt la locul sêu. Se pôte ca un jurnal sêu altul să se fi exprimat în chipul acesta — într-o țără cu presa liberă, cum e Ungaria, jurnalele nu pot fi reglementate, — însă tonul fundamental al enunțărilor publice a fost față de aceste evenimente fôrte amical și departe de orice îngrijire și rătăte. „Novosti“ se înșală, decă crede, că toastul din Petersburg al Regelui Carol n'a putut plăcî în Austro-Ungaria.

Nouă ne-a plăcut fôrte mult, și acum câte-va dîle am și recunoscut și remarcat la locul acesta tenorul demn și plin de tact al acestor enunțări. Și cu cealaltă afirmațiune că de convențiunea cu Rusia ađi nu mai vorbesce nimeni în Austro-Ungaria, se înșală amar „Novosti“. Noi tot mai vorbim de această convențiune cu aceeași căldură, ca și în dîua, în care prin memorabilul toast al împăratului Nicolae a ajuns vestea despre ea la noi; noi ne bucurăm din inimă, că presa din Petersburg își aduce erăși aminte de această convențiune, de care o bună vreme se părea, că 'și-a uitat. Înțelesul acestei convențiunii îl interpretăză „Novosti“ într'un mod, cu care noi consimțim pe deplin, întru cât adevăc „are ca scop numai conservarea statului quo și independența statelor balcanice“, și întru cât ideia împărțirii sferelor de interese e departe de politica rusescă, ér noi putem adauge, că și de cea austro-ungară. Chiar observarea lui „Wiedomosti“ din Moscva, că împăratul și regele Francisc

Iosif în conservarea păcii în Balcani trebuie să se îndrepteze nu spre aliații săi din tripla alianță, ci spre Rusia, o concedem și noi bucuroși, fără însă a crede, că în chipul acesta s'ar știrbi cum-va autoritatea triplei alianțe.

Aliații din tripla n'au avut nici când pretențiunea de a fi dătători de măsură pentru ordinea din Balcani; aici pôte fi vorba pe lângă Austro-Ungaria numai de Rusia. Nu trebuia să vină visita regelui Carol și a principelui Ferdinand la Petersburg, pentru ca să demonstre, ceea-ce fiăcărui „i este clar, că adevăc pentru susținerea ordinii în Balcani sunt chemate în primul rënd Rusia și Austro-Ungaria. Adevăc constatare corăspunde tocmai convențiunii ruso-austro-ungare, de care „Novosti“ și „Wiedomosti“ își aduc tocmai la timp aminte.

„Alkotmány“ dela 7 August scrie:

Despre visita Regelui Carol la Petersburg foile rusesci fac declarațiunii, cari nu sună de loc prietinesce față cu Austro-Ungaria. Visita este prezentată, ca o victorie a diplomației rusesci, care umple de neliniște pe vecini. Încăt ne înțelege și pe noi (pe Unguri), greșesc hotărît foile rusesci, fiind-că cugetarea regelui Carol este cu mult mai oblă și politica lui cu mult mei stabilită, decăt ca după visele din Ischl, Viena și Budapesta se putem presupune, că visita lui din capitala rusescă ar fi de natură a-ne da ansă la ori-ce fel de neliniște.

Banffy — „triumfătorul.“

— Sfătuirii cu miniștri austriaci. —

Am spus, că ministrul-președinte br. Banffy s'a dus la Viena însoțit și de ministrul de finanțe Lukács, ca să se sfătuescă, mai bine să între în tocmești, cu miniștri austriaci asupra situațiunii extraordinare de critice în care a ajuns pactul și dimpreună cu el dualismul.

Alaltăeri, 6 August, a fost un mare consiliu între Banffy, Thun, Lukács, Kaizl și Baerenreither, la care au mai luat parte și ministrul comun de esterne contele Goluchowski și ministrul comun de finanțe Kallay.

Foile, ce le primim ađi, gem de raporturi și combinații asupra acestui consiliu, despre al cărui rezultat definitiv însă nu pot spune nimic pozitiv. Tot ce pot să spună, se reduce la următoarele:

Consultările dinainte de amăđi n'au avut nici un rezultat; ele s'au constiuit Sămbătă după amiađi, durând până la ora 8 sêra, fără însă ca să pôtă ajunge la ceva ispravă. A rămas, dér ca să se continue și Duminecă.

„Pesti Napló“ dîce, că între punctul de vedere al guvernului unguresc și între cel al guvernului austriac, este un abis abia penetrabil. Pe când ministrul-președinte Thun cere un provisoriu pe anî întregi, br. Banffy a apărât principiul, că Ungaria este gata a face un pact meritoriū, pentru prelungirea provisorului însă nu pôte întinde mână de ajutor, nu i este ertat a întinde, fiind-că cu un astfel de proiect nu pôte păși înaintea parlatului ungar.

În jurul acestei întrebări s'au învîrtit tôte discușiunile dinainte de amiađi. După amiađi miniștri comuni Goluchowski și Kallay au făcut atent pe Banffy, că desființarea teritoriului vamal comun ar atinge în modul cel mai simțibil poziția de mare putere a monarchiei.

Dér cu tôte acestea, dîce un alt dîr (Bud. Hirtp.), Banffy n'a cedat. El a rămas pe lângă punctul sêu de vedere „că decă nu se pôte încheia un pact definitiv pe cale parlamentară, provisoriu atuncî este eschis și raportul comercial dintre Austria și Ungaria nu se pôte regula decăt printr'o convențiă comercială pe baza teritoriului vamal autonom“.

Cu acesta s'au sfîrșit consultările din dîua primă, rămânînd să se continue eri Duminecă. În cercurile politice din Viena și Budapesta se acreditează șvonul, că decă nici pe eri, Duminecă, nu se va ajunge la un rezultat favorabil, — crisa ministerială

e inevitabilă. Austriacii susțin, că crisa acesta va izbucni în Ungaria

Se crede, că amândoi miniștri-președinți vor merge în audiență la monarchul în Ischl.

Este interesant, cum caracterisează „Esti Ujság“ situațiunea. Vorbînd despre br. Banffy „triumfătorul“, dîce:

„Ađi e în Viena, mîne va fi la Ischl. Ađi conferăză cu contele Thun, mîne va decide regele. Bine ar fi să se scie, cu ce puteri va păși el înaintea monarchului. Măcar de i-ar învinge armele. Decă e credincios declarațiilor sale din parlament, numai două casuri pot obveni: ori că se reîntorce acasă cu înputernicirea privitoare la regularea autonomă a cestiunii economice, ori că vine pentru a face loc altui politic mai capabil, care să înôte peste valurile furibunde cu mai multă artă, decăt cu naturalism“...

Din tôte reiese o mare confesiune, un chaos, în care mai curănd va dispăré figura „triumfătorului“ Banffy, decăt a „răbdătorului“ Thun.

Dîlele proxime vor decide.

Crisa și Kallay.

Din momentul când s'a ađit despre conferențele ce le a avut ministrul comun de finanțe Kallay, administratorul Bosniei, cu ministrul-președinte Banffy la Budapesta, s'au făcut multe combinații în presa maghiară și germană pe tema, că Kallay e destinat a fi urmașul lui Banffy „Gazeta de Colonia“ primesce în privința acesta din Peșta o informațiune mult semnificativă pentru ideile ce domnesc într'o parte a cercurilor dirigente unguresci asupra situațiunii. Eță ce i-se scrie dîrului „Kölnische Zeitung“:

Tótă lumea scie, că sistemul actual de guvernare din Ungaria e bolnav. Presușii moștenitori se pregătesc de anî de dîle să între în așteptatele lor drepturi, și cu tôte acestea acest sistem, mulțămîtă puterii împrejurărilor, precum și a formațiunii deosebite și a întemplărilor politice în afară de hotarele Ungariei, tot nu pôte muri.

Când baronul Banffy a ajuns la cărmă, chemarea lui era să îngrijescă de alegeri, să încheie pactul cu Austria și apoi să facă loc „celor mai buni ai națiunii“. Ce e drept, alegerile le-a făcut, pactul însă din cauze bine cunoscute tot nu s'a dus încă în deplinire. „Cei mai buni“ începuseră să devină nerăbdători. Combinațiunile nu mai aveau sfîrșit. Unii credeau, că stêua banului Croației tot nu s'a întunecat încă, alții își puneau ultimele speranțe într'o înțelegere între Apponyi cu Ștefan Tisza cel tîner etc., Apponyi și contele Albin Csáky au fost combinați împreună, în trecăt a fost numit și Szilágyi.

De când însă situațiunea s'a înăsprit în mod atăt de îngrijitor în Austria, a început să iasă mai la ivelă un bărbat, care deși e din generațiunea mai vechiă ungurescă, de când cu „Bolok Simian“ nu pôte fi absolut de loc numit popular sêu chiar iubit; care însă de multă vreme e considerat ca mântuitor în necazuri extreme. Beniamin de Kallay n'are talentul cosmopolit al unui Apponyi, nici inima împietrită a bătrânului Tisza, el nu scie să orbescă cu strălucirea lui, și și mai puțin să încăldescă. Întrêga sa ființă e în contradicere cu ceea-ce de anî de dîle se întemplă în Ungaria sub deviza flamurei unguresci. El tocmai acum e cel mai înverșunat dușman al acelu program elaborat de Kossuth în nisce dimensiuni atăt de mari, după care Ungaria, sub egida unei politice democratice și liberale, să se întărescă în Balcani contra Austriei și să caute să se alieze cu poporele balcanice sprijinite de Rusia.

Kallay încetul cu încetul s'a alăturat la acel principiu al bătrânului Deak, că în anul 1867 nu s'ar fi putut căștiga mai mult, „chiar decă fiă-care Maghiar ar veni pe lume cu un tun“. Numai că el ađi se pare, că se mai teme, că și atăt cât au căștigat atuncî, numai cu fôrte mare greu-

tate se mai p^ote păstra. Ungurii, așa cum sunt strimtoarați de naționalitățile pline de viață și cu înalte aspirații ale Ungariei și închiși între două puternice poporațiuni străine, de present o singură politică mai p^ote face: o politică curat dinastică, habsburgică. În procesul de evoluție al Austriei n'au să se amestece, ci trebuie să țină tot-deuna strict la dinastie, care în chipul acesta va pute ajunge la convingerea, că Ungurii, în opoziție cu trecutul, și-au legat s^ortea de aceea a dinastiei. Nic^o decum însă politica maghiară n'are să se opună nisuițelor în afară casei habsburgice. Acolo trebuie să-i servescă, precum i servesc a^o în Bosnia.

Când va ajunge ministru-președinte al Ungariei Benjamin de Kallay, de-ocamdată fresce nu se p^ote spune; de îndoit însă, nu se îndoesc nimeni, că va veni ziua când va ajunge.

Regele Carol în Rusia.

Kiev, 4 August (23 Iulie). Mercuri, cu ocaziunea zilei onomastice a împărătesei-mame Maria Feodorovna, Majestatea Sa Regele și AA. LL. II. Marele Duce Sergiu și marea ducesă Elisabeta au asistat la Te-deumul oficiat de Prea Sfinția Sa Metropolitul Moscovei, la marea instituție a copiilor găsiți, pusă sub înaltul patronaj al împărătesei-mame. Erau prezente toate autoritățile civile și militare, precum și suitele. După serviciul divin, Regele a plecat la gara Joroslav, unde și-a luat rămas bun dela marea duce Sergiu, ducându-se la marea mănăstire Troițky Sergiewski. Majestatea Sa a fost primită la mănăstire, în sunetul clopotelor, de către stareț și toate autoritățile sfântului locaș; visita a durat două ore, după cari Majestatea Sa a reluat trenul imperial spre Moscova, trecând pe lângă acest oraș și ajungând direct la Kiev, unde a sosit astăzi la ora 8 și jum. sera.

La gară Majestatea Sa a fost primită de Ex. Sa generalul Dragomirow, comandantul circumscripției militare, încunjurat de toate autoritățile civile și militare.

După ce a trecut în revistă garda de onoare, Regele a străbătut orașul splendid decorat și iluminat, îndreptându-se la palatul imperial. Pe tot parcursul o mulțime imensă a aclamat pe Suveranul României.

Un mare prânz a avut loc la palat, urmat de un concert dat de corurile societății „Mica Rusie“, cari au cântat cu multă măiestrie imnul național român.

Serata s'a terminat cu un mare foc de artificii, care a fost admirat de pe terasa palatului.

Consiliul orașului Bucuresci a trimis următoarea telegramă consiliilor comunale din Petersburg și Moscova:

„Consiliul capitalei regesci Vă exprimă în numele cetățenilor adenoa mulțămă pentru primirea călduroasă și strălucită, cu care ați împărțit pe Majestatea Sa Regele Carol și pe Alțeta Sa principele moștenitor Ferdinand, dând totodată expresiunea celei mai sincere dorințe față de fericirea și înflorirea orașului d-voastră. Trăescă Majestatea Sa Țarul! Tăescă Majestatea Sa Țarina! Trăescă familia imperială! Trăescă orașul Petersburg! (Moscva)“.

La această telegramă, consiliul orașului Moscova a răspuns:

„Binevoici a transmite consiliului comunal al orașului Bucuresci cele mai sincere mulțămiri din partea municipalității din Moscova, pentru elocventa sa demonstrație de simpatie.

„Orașul Moscova, adeno onorat prin visita Majestății Sale Regele Carol, aclamă din tot sufletul său pe Suveranul gloriosei națiuni române, pe Augusta Sa soție și pe principele moștenitor, și aduce urările cele mai călduroase pentru prosperitatea țării și a capitalei sale.

„Primarul Moscovei,

Principele Galitzin“.

Conflict ruso-ingles.

O scoire, care de sigur va produce pretutindenți senzații, sosesc din Londra. E vorba de un serios conflict între Rusia și Anglia din pricina Chinei, conflict, care s'a înisprit așa de mult, încât e temere de izbucnirea unui război anglo-rus.

Este în genere știut, că Anglia privesce cu ochi răi la cuceririle, ce le face Rusia în China și la construirea liniei ferate, ce va lega Rusia cu imperiul chinez.

Dilele trecute ministrul-președinte Salisbury a declarat în camera lordilor, că sub nici un pretext Anglia nu va suferi, ca alte puteri să silescă prin amenințări guvernul chinez de a-le face favoruri nejuste. Anglia dorește respectarea convenției dela Tiencin, și e hotărâtă, ca acesta s'o apere cu toate mijloacele ce-i stau la dispoziție. Anglia, continuă Salisbury, a și însărcinat pe reprezentantul său din Peking să-i facă cunoscut guvernului chinez, că ea îl va sprijini în opoziție față de orice putere, ce ar manifesta atitudine agresivă față de China. Noi suntem gata — țice Salisbury — a repeta această și a lucra în conformitate declarând, că întru cât Rusia ar fi împărțită de drepturi inegale față de alte puteri, această ar însemna o mare vătămăre pentru Anglia, pentru care ea ar trebui să se lupte până la înființ.

Cuvintele acestea ale ministrului engles cuprindeau o amenințare la adresa Rusiei, ele au făcut o adencă impresiune la Petersburg și deja Rusia a dat îndrumări plenipotențiarului său din Peking. Pe urma această conflictul s'a înisprit tot mai mult, așa încât în Londra se vorbește serios despre un război în pregătire între Rusia și Anglia.

Vedua Țarină petrece de present la curtea regelui danes din Copenhaga. Aici a trimis regina Victoria pe principesa de Wales cu îndrumarea, să roge pe Țarină a și pune toate influențele pe lângă Țarul Nicolae, ca conflictul din cauza Chinei să nu degenereze într'un război. Principesa de Wales este fiica reginei danese.

Această călătorie este d^er de mare importanță.

Etă ce se telegrafază din Londra despre acest conflict:

Situația creată de conflictul anglo-rus devine și mai amenințătoare prin pretensiunea Rusiei, de a i-se ceda un port în golful persian, precum și prin aceea, că Rusia a înființat în Marea-roșie, între „Obok“ și „Assab“, stațiuni de corăbii de război.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Iulie v.

Scole, cari „valahiséză“. Tot „Bud. Hirlap“ imbată pe cetitorii săi cu această legendă. El spune, că în comitatele Arad, Bistrița-Năsăud, Sălagiu Bihor și Solnoc Doboca sunt 736 de învățători greco-catolici dintre cari numai 10 nu știu unguresce, și totuși în 224 scole limba maghiară nu s'a propus cu succes. Această il dore cu atât mai mult pe „patriotul“ dela f^oia șovinistă, cu cât el susține morțiș, că la numitele scole umblă copii maghiari, cari mare parte au fost „valahisăți“. Spune mai departe, că tot mai mult crește numărul acelor învățători români, cari deși știu unguresce, totuși nu vr^eu să propună limba maghiară. Tote aceste le frēcă pe sub nas inspectorilor de scole și ministrului, cerend măsurⁱ energice de îndreptare.

Testamentul lui Bismarck. Dilele a cestea se va face deschiderea testamentului principelui de Bismarck. De mai mulți ani însă, d. de Bismarck se învoise cu fiul și fiica sa asupra împărțirii averei. Proprietatea dela Friederichsruhe și titlul de principe revine fiului său mai mare, contele Herbert. Provisoriu, familia contelui Rantsau, ginerele cancelarului, va locui la Friederichsruhe. Avera în numerar și în titluri de rentă este depusă parte la banca Angliei și parte la bancherul Bleichröder, din Berlin. După estimările făcute ea se urcă la mai mult decât se credea. Numai giuvaericele, decorațiile, argintăria și da-

rurile, cari se găsec în deposit la giuvaericii curței, frații Friedlaender, au o valoare de mai mult de un milion.

Bulgarii și Sărbii în Macedonia. În Macedonia Sărbii și Bulgarii, precum se știe, se află în continuă dușmănie unii cu alții. Fiă-care din aceste naționalități caută să revendice populația slavă din Macedonia, care nu e nici s^erbă, nici bulgară, deși în tot cazul mult mai înrudită cu Bulgarii, decât cu Sărbii. Emisarii ai ambelor națiuni balcanice fac o propagandă neincetată printre populația slavă macedonenă, propagandă, care are de scop să prepare terenul în cazul unei viitoare împărțiri a Turciei. În timpul din urmă, înverșunarea s^erbobulgară a ajuns la apogeu, grație mai ales agitației învățătorilor de ambele naționalități. Guvernul turc a luat măsurⁱ aspre pentru a face să înceteze conflictul dintre frații slavⁱ. Mai mulți învățători bulgari au fost deja exilați în Asia, ér administrația turcă din Macedonia a primit ordinul de a suspenda imediat din posturile lor pe acei învățători, cari ar participa la agitații.

Jidanii contra Jidanilor. „Egyenlőség“, monitorul jidovesc din Ungaria, publică un interesant articol, la care vom reveni. Pentru a^o notăm, că articolul f^oiei jidovesci scris în limba maghiară, îndreptă un stranic atac contra Jidovilor galițieni, cari în urma turburărilor antisemite din Galiția năvălesc în Ungaria, stricând treburile Jidanilor de aici.

Krivány s'a sinucis. Faimosul hoț dela Scaunul orfanal din Arad, care a furat cele 3000,000 fl., s'a sinucis aruncându-se în mare când trecea pe un vapor prin strimtoarea Skagerak. Vestea această o comunică țiarul „Stokholms Tidningen“. Krivány călătoria cu vaporul „Themis“. Acum se așteaptă confirmarea scoirei de senzație despre sinuciderea și mai senzaționalului pungaș din Arad.

Inșelăciune în Clușiu. Sămbăta trecută, f^oia oficiasă din Peșta a publicat un rescript regesc, prin care monarhul, firesce la propunerea lui Bánffy, distinge pe Sigmond Dezső, fost deputat dietal, mameluc și mare fabricant de spirt din Clușiu, cu ordinul „Corona de fer cl. III“ pentru „merite câștigate pe teren economic“. În ția când se lătesce în Clușiu vestea distincției, se vestesc prin foi și aceea, că „meritata“ firmă a lui Sigmond a înșelat statul în timp de mai mulți ani cu peste o jumătate de milion florinți, prin ascunderea produselor sale spre a nu plăti darea de venit după ele. Scandalul e grozav.

Afacerea Dreyfus-Esterhazy. Țiarul Le „Siedle“ a publicat un interview cu d. Christian Esterhazy, v^erul majorului Esterhazy, în care se povestesc chipul în care acest din urmă a escrocat cei 38 de mii de lei și modul cum a amestecat pe v^erul său în afacerea Dreyfus. Mărturisirile lui Christian Esterhazy dovedesc pe deplin complicitatea de luptă dintre majorul Esterhazy și colonelul du Paty de Clam. Scrierile damei voalate nu au alt autor decât pe însuși Christian Esterhazy.

Din Turcia. Hotărât, Turcia voesc să se civilizeze. După modernizarea costumului soldaților, Sultanul a luat în considerație mai multe propuneri pentru iluminarea unor orașe cu electricitate. Tramvae electrice, de asemeni, se vor înființa la Constantinopol. Un corp de pompieri, organizat după modelul celor din Paris, e pe cale de a se înființa. S'au comandat deja pompe, scări sistematice, tote lucruri cari până a^o erau cunoscute în capitala Sultanilor.

Seminarele.

Dela o vreme încoco ne-am obișnuit să cetim în „Bud. Hirlap“ atacuri din ce în ce mai dese și mai vehemente contra instituțiilor bisericesci din Ungaria fără deosebire de confesiune. Acusa principală, ce se ridică contra acestor instituțiuni, e creșterea „nepatriotică“ a tinerilor candidați de preoți, ér ținta principală a acestei veninoase campanii e, precum ușor se

p^ote înțelege, *urgitarea statificării instituțiilor de creștere profesori și pedagogice.*

Ast-fel într'unul din ultimii numeri ai lui „Bud. Hirlap“ cetim sub titlul „Seminarele“ o nouă epistolă deschisă către redacțiune, unde cu o r^eutate mai mult ca „patriotică“ debiteză cele mai tendențioase calomnii la adresa tuturor seminarelor confessionale, și în special catolice. Vrea să constate adecă anonimul corespondent, că întregul sistem de educație și instrucțiune în seminarele catolice stă pe un piedestal apr^ope primitiv-medieval, abstrăg^end de spiritul exclusivist confesional, ce se infiltrează în tinerii clerici pe contul patrioticeidei de stat maghiar; și exclamă, că decă așa stă lucrul în seminarele catolice, ce va fi în seminarele greco-orientale și greco-catolice!

„Alkotmány“ răspund^end pretinsului erou de după tufă constată, că acest anonim corespondent de fapt nu există, ci maniera de-a pune în gura unui așa numit corespondent anonim asemenea calomnii, e apucătura omului, care consciu de ideile r^eutăcioase și nedrepte, ce le propagă, nu cuteză să pășescă direct. F^oia catolică replicând la tote acușele din „Bud. Hirlap“, la pretensiunea acestuia, ca întreaga viață seminarială să fie pusă sub înalta supraveghere a ministrului de instrucțiune, observă: „Statul p^ortă deja de mult o carte specială neagră cu lista tuturor acelor candidați de canonic, cari nu vor fi întăriți în postul lor. În mâinile lui e viața și m^ortea“.

Dela băile din Sângeorgiu român.

— 4 August n.

Impresiunile plăcute ce le-am primit din petrecerea de câte-va zile la băile din Sângeorgiu român, mă îndemnă să scriu ceva despre viața de aici, cu atât mai v^ertos, că băile sunt cercetate de mulți Români.

În anul acesta sunt aici oșpeți din România și Bucovina. Cea mai mare parte dintre oșpeții o formeză Români. Jidanii, cari în părțile acestea-s numeroși și cari în alți ani copleșeau băile, în anul acesta, spre mirarea tuturor, sunt în număr mic. Ungurii nu prea cercetă Sângeorgiu, ci cu deosebire băile dela Domhat și Valea Vinului.

Fiind Români în majoritate, viața se p^ote țice, că e românească. Musica lui C. Gogi din Bistrița e angajată pentru secolul întreg și în contin^u delecteză publicul au cântări românești, pe cari le esecută atât de armonios. Ți-e mai mare dragul să auți la 5 ore după amiază, sus la „fântână“, cum musica intonează cântări românești, ér publicul conversă românește.

Pe lângă distracțiile țilnice, Dumineca se arangiază petreceri, cari au caracter curat românesc. Până acum au fost două petreceri, una în 24 Iulie și a doua în 1 August. Ambele petreceri au succes bine, luând parte pe lângă oșpeții dela băi și un număr frumos de inteligenți din jur. N'am luat parte decât la petrecerea din 1 August.

Inceputul petrecerii a fost la 8 ore s^ora. Am avut o petrecere f^orte animată și bine reușită. Publicul numeros, inteligență al^esă, voia bună care o puteai ceti de pe fața f^oie-cărui, au concurs la ridicarea și succesul petrecerii. Imi ridea inima și mă simțiam transpus în regiuni fericite, când privind în jur de mine nu vedeam decât Românoțte gingașe și frumoșe.

Grație unei indispozițiuni, ce m'a reținut să dansez, am putut totuși mai mult ca alt cine-va să observ bine părechile, cari cu surisul pe buze, cu veselia expresă atât de dragălaş pe față și în priviri, treceau ca în sbor pe dinaintea mea.

Jocurile au urmat tote cu o animosită rară, așa că țorile țilei de 2 August, ne-au aflat în mare vicioșie și numai pe la 5 ore s'a împrăsciat publicul ostenit.

— VI. —

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Mator.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 August 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.80
Renta de corone ung. 4%	94.20
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	107.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.75
Bonuri rurale ungare 4%	99 15
Bonuri rurale croate-slavone	91.80
Impr. ung. cu premii	258.75
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	185.65
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hartie austr.	102.70
Renta de aur austr.	167.83
Losuri din 1860.	380.70
Actii de-ale Banței austro-ungara	1910.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	497.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	464.25
Napoleonori	9.60
Marci imperiale germane	59.80
London vista.	62.—
Paris vista	37.15
Rente de corone austr. 4%	107.80
Note italiene.	44 30

Cursul pieței Brașov.

Din 8 August 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.60	Vend.	9.65
Argint roman. Cump.	9.50	Vend.	9.55
Napoleonori. Cump.	10.80	Vend.	11.—
Galbeni Cump.	5.50	Vend.	6.30
Ruble Rusesi Cump.	—	Vend.	—
Marci germane Cump.	60.20	Vend.	60.30
Lire turcesci Cump.	11.80	Vend.	12.50
Scris. fonc. Albina 5%	101.50	Vend.	102.50

Bursa de marfuri din Budapesta.

din 4 August n. 1898

Semințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pana
Grâu Bănățenesc	79	—	—
Grâu dela Tisa	79	9.65	9.70
Grâu de Pesta	79	9.60	9.65
Grâu de Alba-regale	79	9.65	9.70
Grâu de Bácska	79	—	—
Grâu ung. de nord	79	—	—
Grâu românesc	79	—	—

Semințe vechi ori nouă	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
			dela	pana
Săcară		70—72	7.10	7.15
Orz	nutreț	60—62	5.50	5.85
Orz	de vinars	62,64	—	—
Orz	de bere	64,66	—	—
Ovės		69,41	6.90	6.10
Cucurus	bănăț.	75	—	—
Cucurus	altă soi	75	—	—
Cucurus	"	—	—	—
Hirișcă	"	—	—	—

Produce div.	Sociaj	Cursul	
		dela	pana
Sem. de trif.	Luțernă ungar	—	—
—	transilvană	—	—
—	bănățenă	—	—
—	roșia	—	—
Oleu de rap.	rahnat duplu	—	—
Oleu de in		—	—
Uns. de porc	dela Pesta	63 50	64.—
"	dela țără	—	—
Slănină	sântată	59.—	60.—
"	afumată	64.—	65.—
Sen		—	—
Prune	din Bosnia în buți	10 7b	11.25
"	din Serbia în saci	10.50	11.—
Lictar	slavon nou	15 50	16.50
"	bănățenesc	14.—	15.—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
"	sărbesci	—	—
Miere	brută	—	—
"	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
"	Drojdițe de spirt	—	—

ANUNCIURI
(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de poată se face scădemânt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Arverezési hirdetemény.

Magán megbizás folytán ezennel közhirré teszem, hogy a felszámolás alatt álló „brassói előlegező egyesület“ tulajdonát képező és Tusnád fürdőn lévő és a csik-tusnádi 1008 és 1411. sz. tljkjkvekben 12508/36, 12519 1/2 és 12519/2 helyrajzi számok alatt foglalt, ugynevezett „ihres“

Cursul losurilor private

din 8 August 1898.

	comp.	vind.
Basilica	6.60	7.—
Credit	203 50	204.—
Clary 40 fl. m. c.	61.—	63.—
Navig. pe Dunăre	165.—	175.—
Insbruck	29.75	30.75
Krakau	27.—	28.—
Leibach	23.—	24.—
Buda	62 75	63.75
Palffy	66.—	67.—
Crucea roșie austr.	19 80	20.40
dto ung.	10 40	11.—
dto ital.	12.—	12.50
Rudolf	26 50	27.50
Salm	87.—	82.—
Salzburg	28 25	29.25
St. Genois	79.50	80.50
Stanislaw	50.—	54.—
Trieditine 4 1/2% 100 m. c.	165.—	—
dto 4% 50	73.—	—
Waldstein	58.—	64.—
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	122 25	123.—

Nr. 4520—8198.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la conspectul evaluării aruncului general de venit pro anul 1898 după darea de casă și realității și tax de liberare de miliția.

Conform § 16 și 18 al articolului de lege XLIV din anul 1883 se aduce la cunoștință publică cum că conspectul evaluării aruncului general de venit pro 1898 după darea de casă și realității și taxa de liberare de miliție, se află în decurs de 3 zile i. e. până inclusive **11 August 1898** înainte de prânz dela 8—12 ore în contra acestei evaluări se poate recura.

Din partea acelor contribuenți pentru cari deja în anul trecut s'a evaluat acesta dare în decurs de 15 zile i. e. până inclusive 18 August; din partea acelor contribuenți pentru cari în acest an pentru prima oară s'a evaluat acesta dare în decursul a 15 zile începând cu ziua inducerii dărei în libelul de dare recursele să se adreseze la comitetul administrativ și a-se așterne subscrisului oficiu. Recursele întârziate nu se primesc din considerațiune cum-că la acest oficiu se află și conspectul evaluării de câștig cl. a III-a; de-aceea se provocă, spre scopul inducerii dărei, toți contribuenți de a-se presenta cu libelele de dare la acest oficiu, tot-odată se provocă și contribuenții dărei de miliție.

Brașov, 2 August 1898.

2—2. Oficiul de dare orășenesc

Marele Hotel
Predeal

Situat Vis- à vis de Gară

deschis

sub direcțiunea proprietarului

T. I. TEODORESCU,

Restaurant de I-ul rang.

— Beuturi escelente. —

— Arangiament cu ziua și cu luna. —

— Prețuri convenabile. —

282 18 30.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 5 cr. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.

haz 1898 ik évi Augustus 17-én déle. 10 órakor Tusnád fürdőn, a helyszínen megtartandó önkéntes és nyílt árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 14,000 frt. azaz: tizennégyezer forint osztr. értékben.

Árverelni szándékozók kötelesek, az árverés megkezdése előtt 1000 frt. azaz: egyezer forint bánatpénzt az árverezést vezető megbízott kezéhez készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Az árverési feltételek, az árverés megkezdése előtt fel fognak olvastatni és addig is alólírott királyi közjegyzőnél az iroda helyiségben Csik-Szeredában, valamint Schnell Károly kir. közj. urnál Brassóban és Konopászek Jozsef háztulajdonos urnál Tusnád fürdőn bármikor betekinthetők.

Csik Szeredában, 1898 Julius hó 30 án.

Baktsi Gáspár,
kir. közjegyző.

322,2—2.

Societate de I rang **CIRCUL HENRY** Societate de I rang

Brașov, în fața intrării la Premonada de jos.

80 Persóne 80. Elefantul Blondin 60 Cai 60

Proprie musică (orchestra Circului).

Cercul e construit după ultimul model corespunzător tuturor cerințelor moderne; iluminat cu gaz aerian și bine acoperit în cas de plöie.

Astăzi Marți, în 9 August st. n. 1898.

Ropresentanție brilantă.

Programm de totul bogat.

Cherasmin

armăsar roșiatic, dresat liber, condus de Directorul.

Grand Tour de Force

pe cal fără șea, de Miss Leonora Gregori.

Trio Palos

producție senzațională, pe aparatul aerian.

Posta Csikos

cu 9 Poi, călăriți de tinerul Konrad și mititelul Alfred.

Viata în Paris

Ballet intrun act, jucat de 10 Dame și Domni.

Nonius

Armăsar bălan (Schimmel) în tot felul de umblete a școlii înaltă călărit de Directorița D na Henry.

— Se produce tot asambleu artistic. —

— Detaiurile în afișe. —

Prețurile locurilor: Loc rezervat numerotat fl. I, Stal I. 70 cr., Stal II. 50 cr., Galeria 25 cr. — Biletele sunt valabile numai pentru ziua când au fost cumpărate.

Pentru bilete vândute banii nu se restituie. — Pentru înlesnirea onor. public bilete de vândare la cassa Circului dela orele 11—1 și dela dela orele 5 p. m. în jos.

Deschiderea Circului la 7 1/4.

Inceputul la 8 ore séra.

Mâne Mercuri, în 10 August n. 1898

Representațiune mare cu un program nou ales și variat.

Cu distincă stimă

HENRY,
Director și proprietar.

Primesce ori-și ce fel de tipărituri.

P. T.

Am ouóre a aduce la cunoștința On public, că am deschis aci în loc, Strada Porții Nr. 35, împreună cu comerțul de hârtie en gross și un magazin cu tot-feliul de articuli de hârtie, care le vënd cu prețuri ieftine.

Avisez pe on. dni comercianți atât din loc, cât și din împrejurime, că am un mare deposit de hârtie: de pachetat, pungți (tocuri), hârtie de scris de epistole, hârtie de pus pe castene, Couverte albe și colorate. Tot felul de articole pentru școlă: Caiete, cărțile de desemn, co. deie, clazuri, radirgumi, hârtie sușetóre, creóne, mare asortiment de linii și recuísite de desemn.

Avënd legături cu fabricile cele dintăi, pot vinde articolele sus menționate cu astfel de preț, ca și când s'ar procura direct din Viena séu Budapesta. Dela mine se pot cumpéra în ori și ce cantitate.

Rogându-mă de binevoitorul sprijin și asigurând un serviciu prompt, sunt cu deosebită stimă:

Weiszfeller J.
Brașov. Strada Porții Nr. 35.

Principiu: serviciu solid și prompt.

Comandele din loc se liferéză îndată acasă.

Numéru Telefonului 176.